

PARACLISUL
CELUI ÎNTRU SFINȚI PĂRINTELE NOSTRU

IOSIF CEL NOU

MITROPOLITUL TIMIȘOAREI

FĂCĂTORUL DE MINUNI, DĂTĂTORUL DE BUCURIE ȘI

IZBĂVITORUL DE FOC

(15 septembrie)

Paraclisul a fost alcătuit ținând canoanele imnografiei bisericești, adică a fost păstrată forma prozodică proprie fiecărei specii a genului imnografic.

În format audio paraclisul
poate fi accesat la
imnitor.ro

Melurghisirea: Ilie-Rareș Cîmpean
Tehnoredactor: Mihai Telescu
© Imnitor 2020

RÂNDUIALA MELODICĂ A PARACLISULUI
CELUI ÎNTRU SFINȚI PĂRINTELE NOSTRU
IOSIF CEL NOU
MITROPOLITUL TIMIȘOAREI

De este preot, zice:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru...

Iar de nu este preot, zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri,
Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru,
miluiește-ne pe noi.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta. Și să nu intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndreptăți înaintea Ta tot cel viu. Că a prigonit vrăjmașul sufletul meu, smerit-a la pământ viața mea, așezatu-m-a întru întunerece ca pe morții veacului. Mâhnitu-s-a întru mine duhul meu și întru mine inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate lucrurile Tale, la facerile mâinilor Tale am cugetat. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ fără de apă Ție. Degrabă auzi-mă, Doamne, slăbit-a duhul meu: nu întoarce fața Ta de la mine, și mă voi asemena celor ce se pogoară în groapă. Auzită fă mie dimineăta mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată mie, Doamne, calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne, la Tine am scăpat. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei via, întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu; și întru mila Ta vei sfârși pe vrăjmașii mei, și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

apoi cântăm:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă;
bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

cu Stihurile acestea:

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila Lui.

Toate neamurile m-au înconjurat, și în numele
Domnului i-am înfrânt pe ei.

De la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunat
întru ochii noștri.

iar apoi troparele, glasul 4, asemenea cu :

„Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...” (Ὁ ὑψωθείς)

La ocrotirea Ierarhului Iosif
să alergăm cu osârdie credincioșii,
cu pocăință să-l rugăm, ' și cuget smerit:
Iosife, ajută-ne ' mijlocind la Stăpânul.
Grabnic sânguește-te, ' că pierim în greșale.
Nu ne lăsa să plecăm întristați,
căci către tine ' nădejdea ne-o îndreptăm.

Slavă, același sau al hramului;

Și acum, al Născătoarei de Dumnezeu, asemenea;

Nu contenim, de-Dumnezeu-Născătoare,
să cuvântăm mereu puterile tale;
că înaintea lui Hristos de n-ai fi stat solind,
cine ne-ar fi izbăvit ' dintr'atâtea primejdii?
Sau cine ne-ar fi păzit ' slobozi până acum?
De lângă tine nu ne vom depărta,
că din necazuri mântui pe robii tăi.

apoi Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește, că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și ce este viclean înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptățești întru cuvintele Tale și să biruiesti când Te vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi bucuria mântuirii Tale și cu duh povățuitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei necinstitori la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de sângiuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, aș fi dat: arderi de tot nu vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul zdrobit, inimă zdrobită și smerită Dumnezeu nu va defăima. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

CANONUL

Al cărui acrostih este:

«Întoarce, o, Iosif, la Hristos inima mea. I»

Cântarea 1, glasul al VIII-lea:

„*Apa trecându-o ca pe uscat*“ (Υγρὰν διοδεύσας)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Învață-mă, Iosife, să iubesc ' din toată puterea
și simțirea, și cugetul,
pe Cel care ni te-a dat, în lume,
împlinitor preafierbinte nevoilor.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Necazuri și chinuri nu ne lăsa
să îndurăm, Sfinte ' Ierarhe, fără folos,
ci pe Cruce răstigniți cu mintea
viața ascunsă în Hristos să dobândim.

Slavă,

Taina evlaviei dă-mi s-o pătrund
cu a ta povață, ' înțelepte între Părinți,
întru cunoștință și simțire,
după chipul lui Hristos prefăcându-mă.

Și acum,

Odihnă și pace în încercări ' te avem pe tine,
Născătoare de Dumnezeu,
te rog, dar, solește către Domnul
pentru toți care cer ajutorul tău.

Cântarea a 3-a

„Cela ce ai făcut“ (Οὐρανίας ἀψιδος)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Al orfanilor tată ' te-ai arătat, Iosife,
căci amărăciunea lipsirii ' de tată ai suferit.
Îndulcire te fă ' pentru cei singuri pe lume,
care-n tine se încred, ' bune păstorule.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Răutatea vicleană ' mă trage-n jos ne'ncetat,
de patimile nepocăite ' mereu agățându-se,
dar tu să nu mă lași, ' ci dă-mi trezvie deplină,
ca să-L caut pe Hristos, ' Cel ce ne-a mântuit.

Slavă,

Curăției, Părinte, ' mă fă părtaș pururea,
căci înținăciunea-și întinde ' mrejele nebunești.
Trupul păzește-mi-l ' de-a căderii stricare,
ca 'naintea lui Hristos ' fără pată să m-arăți.

Și acum,

Ești a mea ocrotire ' și lumii-ntregi pavăză,
preadumnezeiască scăpare, ' turn de încredere,
pod ce ne treci la cer,
de-Dumnezeu-Născătoare, ' cere de la Fiul tău
milă pentru robii tăi.

Acoperă ' cu mijlocirile tale, Sfinte Ierarhe,
de primejdii, de foc și toată boala năprasnică
pe toți ce spre tine vin cu credință.

Caută cu milostivire,
de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,
spre necazul meu cel cumplit al trupului
și vindecă durerea ' sufletului meu.

Preotul zice ectenia:

Miluiște-ne pe noi, Dumnezeule...,
și pomenește pe cei pentru care se face paracelisul.

Strana: Doamne miluiște (*de 3 ori*);

Ecfonisul: **C**ă milostiv și iubitor de oameni...

Dacă nu este preot, se zice îndată

Sedea, glasul al 2-lea, asemenea cu:

„Rugătoare fierbinte“ (Πρεσβεία θερμή)

Păstor înțelept, ' părinte care ne păzești,
de minuni făcător, ' bolnavilor vindecător,
către tine toți strigăm: ' Ierarhe Iosife, auzi-ne
și din primejdii scoate-ne,
stricând viclenia răuvoitorului.

Cântarea a 4-a

„Auzit-am, Doamne“ (Εἰσακήκοα, Κύριε)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Ocrotire statornică
de păgânătate și de eres să ne fii,
ca să ții aprinsă-n turma ta
flacăra credinței și a dragostei.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Izbăvire preagrabnică

de bolile grele ce vin asupra-ne
dăruiește-ne cu harul tău
celor ce îl cerem, lăudându-te.

Slavă,

Om ceresc pe pământ ai fost
și cu prisosință harul ai dobândit,
mijlocește-ni-l, Ierarhule,
căci am înmulțit fărădelegile.

Și acum,

Strâmtorare și întristări
ne vin de pe urma iubirii sinelui,
ci tu, Maică, veselește-ne
cu smerenia Celui născut al tău.

Cântarea a 5-a

„Luminează-ne pe noi“ (Φώτισον ἡμᾶς)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Izbăvește-ne' de momelile păcatului,
întocmite de vrăjmașul binelui,
ca să ne surpe' toată virtutea din suflete.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Foc prăpăditor' să nu intre în cetatea ta,
nici unde se cinstește icoana ta, ' ci ne păzește
de tot necazul și paguba.

Slavă,

Luminează-ne' cu lumina ce din racla ta
curăță pe cei ce se ating de ea
și-nmiresmează' simțirea minții și inima.

Și acum,

Arde dintru noi ' spinii tuturor păcatelor
care ne otrăvesc cu veninul lor, ' ceea ce ești
ocrotitoarea Bisericii.

Cântarea a 6-a

„Rugăciune voi vărsa către Domnul“ (Τὴν δέησιν)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Hristoase, ' răstignire ai răbdat
să răscumperi din pierzare pe oameni,
iară acum ' pe ierarhul tău Iosif
ni-l dăruiești plinitor al nevoilor;
printr-însul, Doamne, te rugăm,
din osânda cea veșnică scoate-ne.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Robia, ' care cuprinde sufletul
prin lucrarea pizmașă a satanei, ' s-o risipești
cu solirile tale ' de la cei ce se-nchină la racla ta,
ca slobozi de amarul chin
să îți cânte, Ierarhe, mărimdu-te.

Slavă,

Iertare ' la Judecata ce va fi
să ne ceri de la Stăpânul făpturii, ' ca să avem
părtășie cu sfinții
și să petrecem cu dreptii în slava Lui,
că toate poți ca unul ce
ai dobândit îndrăzneală 'naintea Lui.

Și acum,

Suire ' către cetatea cea de Sus,
Preacurată Fecioară și Maică, ' ești pentru cei
care-ți cer ajutorul,
și te slăvesc și îți cântă cu dragoste.
Suire fi și pentru noi,
cei opriți de'ntinarea păcatelor.

Țăcoperă ' cu mijlocirile tale, Sfinte Ierarhe,
de primejdii, de foc și toată boala năprasnică
pe toți ce spre tine vin cu credință.

Curată,
care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit
L-ai născut în zilele din urmă,
nu înceta rugându-L,
ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul zice ectenia mică și pomeneste iarăși
ca după cântarea a 3-a;
apoi

Condacul glasul al 2-lea:
„Păzitoarea creștinilor“ (Προστασία τῶν Χριστιανῶν)

Păzitorul ' celor credincioși care te laudă,
vindecătorul ' celor bolnavi care se chinuie,
nu ne lăsa, ' pe păcătoșii care te rugăm,
ci tu, Sfinte, că ești preabun,
să ne auzi când te chemăm
cu credință și evlavie: ' Grăbește spre rugăciune
și te silește spre mijlocire,
că pentru toți tu ești izvor
de veselie și de liniște.

Prochimen, glasul al 4-lea

**Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și
cuvioșii tăi se vor bucura.**

Stih: **Lăuda-se-vor Cuvioșii întru slavă și se vor bucura
în așternuturile lor.**

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Matei citire.

(X, 32 - XI, 1)

Zis-a Domnul către iudeii ce veniseră la Dânsul: Amin,
amin zic vouă: cela ce nu intră pe ușă în ocolul oilor,
ci sare pe aiurea, acela fur este și tâlhar. Iar cela
ce intră prin ușă păstor este oilor. Acestuia portarul
îi deschide și oile ascultă de glasul lui, și oile sale le
cheamă pe nume și le mână afară. Și când le scoate afară
pe toate ale sale, înaintea lor merge, și ele merg după
dânsul, căci cunosc glasul lui. Iar după cel străin nu vor
merge, ci vor fugi de el, că nu cunosc glasul străinilor.
Această pildă a zis lor Iisus, dar ei n-au înțeles ce erau
acelea ce le grăia lor. Deci iarăși le-a zis lor Iisus: Amin,
amin grăiesc vouă: Eu sunt ușa oilor. Toți câți au venit
mai înainte de mine furi sunt și tâlhari, dar oile nu
i-au ascultat. Eu sunt ușă. Prin Mine de
va intra cineva, se va mântui,
și va intra și va ieși și
pășune va afla.

Slavă, glasul al 2-lea

**Pentru rugăciunile Ierarhului Tău, Milostive,
curățește mulțimea greșalelor noastre.**

Și acum,

**Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.**

și stihira, glasul al 6-lea:

„Toată nădejdea“ (Ολην ἀποθέμενοι)

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea.

**Sprijin ești monahilor, ' solitor al mângâierii,
ajutor bolnavilor, ' pildă arhierilor
cu purtarea ta. ' Vindecă-mi patima,
dă-mi bucuria ta, ' săgetările vrăjmașilor
netrebnicește-le, ' că tu izgonești întristările,
pururi acoperindu-ne
și de desfătare umplându-ne. ' Iosife cinstite,
grăbește și răspunde celor ce
îngenunchează la racla ta ' și le-ascultă cererea.**

Preotul zice rugăciunea:

Mântuiește, Dumnezeule, norodul Tău...

Strana: Doamne miluiește (*de 12 ori*); apoi

Ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor...

Cântarea a 7-a

„Feciorii lui Israil strămutați din Iudeea“ (Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

**Tulburarea luminează ' îmi cuprinde, Părinte,
cu totul sufletul, ' ci scoate-mă degrabă
din mijlocul vâltorii, ' ca în liniște să îți cânt:
Mijlocitor să îmi fii ' la Domnul, Ierarhe!**

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Ocrotire de focul ' care mistuie totul
întru iuțimea lui ' să le fii totdeauna
celor ce ți se roagă ' și îți strigă neîncetat:
Mijlocitor să ne fii ' la Domnul, Ierarhe!

Slavă,

**Slăbănogilor doctor ' în văpaia durerii
și-a suferințelor ' arată-te, Părinte,
și ia-le deznădejdea, ' că se roagă îndurerat:
Mijlocitor să ne fii ' la Domnul, Ierarhe!**

Și acum,

**Iată, Nevinovată, ' către tine aleargă
cu frică robii tăi ' și îți cer îndrăzneală
la Fiul tău și Domnul, ' ca să-I cânte neîncetat:
Binecuvântat ești Dumnezeu
Părinților noștri!**

Cântarea a 8-a

„Pe Împăratul ceresc“ (Τὸν βασιλέα)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

**Nemernicia ' în țara cea depărtată
contenește-o, cinstite Ierarhe,
și mă du la Tatăl, ' cerând să-mi dea iertare.**

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

**Izvor năvalnic ' de veselie și tihnă
este racla cu moaștele tale, ' care potopește
adâncurile noastre.**

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

**Milostivire ' pentru greșalele noastre,
cere de la Părintele milei,
căci prin milostivire ' te-ai osebit, Părinte.**

Și acum,

Amărăciunea ' pe care-o naște păcatul
tu preschimă-o întru pocăință
celor ce îți cântă ' și te slăvesc, Stăpână.

Cântarea a 9-a

„Adevărată de-Dumnezeu-Născătoare“ (Κυρίως Θεοτόκον)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Monahilor ești pildă ' întru ascultare,
iar ca ierarh mijlocești pentru turma ta,
și pentru toți ești nădejde ' cu bucuria ta.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Ești plin de dăruire ' celor ce se roagă
și se închină și cântă la racla ta,
căci te-ai făcut întru totul ' ca și Stăpânul tău.

Slavă,

Aruncă-mă, Iosife, ' în focul iubirii,
care să-mi ardă cu totul păcatele
și să-mi aprindă rărunchii
de dragostea Domnului.

Și acum,

Intrarea Împărăției, ' Pruncă, ne-o arată,
că tu ești cale și ușă și îndreptar,
și ne-o deschide, Curată, ' cu rugăciunea ta.

*Cuvine-se cu adevărat...
și megalinariile*

Bucură-te, Sfinte Păstorule, ' și te veselește
împreună cu sfinții toți, ' că tu din pruncie
virtuțile dorit-ai ' și calea desfătării
celei dumnezeiești.

Ești vindecătorul bolnavilor
și ușurătorul greutății durerii lor,
că milostivire ' și inimă preabună
primit-ai, Iosife, ' de la Stăpânul tău.

Pildă te-ai făcut pentru arhieriei,
insuflare sfântă ' pentru cei care sfătuiesc
și pentru călugări ' ești ca o adiere
a harului preadulce ' care îmbucură.

Har și veselie ne răspândești
prin moaștele tale, ' Ierarhe al lui Hristos,
iar prin rugăciunea-ți ' sporești râvna făptuirii,
fiind sprijin și suire ' la contemplație.

Focul materialnic l-ai biruit
cu lacrimi smerite ' și cetatea o ai păzit,
căci din tinerețe pe cel nematerialnic
apinsu-l-ai în suflet ' pentru Hristosul tău.

și acestea două ale Maicii Domnului

Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu,
Dumnezeu-Cuvântul ' întrupându-Se negrăit,
covârșești, Fecioară, ' oștirea cea cerească;

ție, dar, îți aducem ' cântare de laudă.

Cu toate oștirile îngerești,
cu Botezătorul, ' cu Apostolii cei slăviți
și cu tot soborul sfinților, Preacurată,
Fiului tău te roagă, ' toți să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, **P**reasfântă Treime,

Tatăl nostru,

Preotul: Că a Ta este Împărăția; apoi

Troparul Ierarhului, gl. 1:

„Locuitor pustiului”

Din pruncie voit-ai ' lui Hristos să te dăruiești
și pe calea cea strâmtă cu chinuri
către El să călătorești, ' Părinte Ierarhe Iosife,
de-minuni-făcător te-ai arătat,
creдинței celei drepte apărător
și tuturor ajutător.
Slavă Celui ce sfânt te-a arătat,
slavă Celui ce te-a proslăvit,
slavă Celui ce nouă ni te-a dat ' pildă și pavază.

Preotul zice ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule...,

Strana: Doamne miluieste (de 3 ori),

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea...,

Strana: Doamne miluieste (de 3 ori),

Încă ne rugăm să se păzească...,

Strana: Doamne miluieste (de 40 ori),

Auzi-ne, Dumnezeule...,

Strana: Doamne miluieste (de 3 ori),

iar preotul zice ecfonisul:

Că milostiv;

apoi face otpustul mic, fără însă a zice:

Pentru rugăciunile...;

după care cântăm

Tropar glasul al 2-lea, asemenea cu:

„Când de pe lemn...” (Ότε εκ του ξύλου σε νεκρόν)

Toată bunătatea ai luat
de la Făcătorul de bine ' și-o împarți tuturor
celor care te cinstesc ' și ți se roagă mereu
cu zdrobire în inimă. ' Căci tu ești, Părinte,
celor ce se chinuie ' mângâietor preaduios.

Sfinte Ierarhe Iosife,
auzi când strigăm către tine
și milostivește-te spre robii tăi.

apoi, pe același glas

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne
izbăvește pe noi din toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalț, Maica lui
Dumnezeu, păzește-mă sub
acoperământul tău.

Și preotul încheie zicând

Pentru rugăciunile...

Distih:

Vesellie, Iosife, îi dăruiește
Celui de un nume care te cinstește!

«Dumnezeu este Domnul»

Glas Δι

Dum ne zeu es te Dom nul și S-a + a ră ta
at no uă bi ne es te cu vân tat Cel ce vi ne în
tru nu me le Dom nu lui

Stih. Mărturisiți-vă Domnului, că este bun,
și chemați numele cel sfânt al Lui.

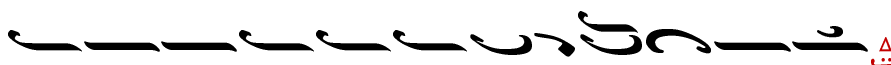
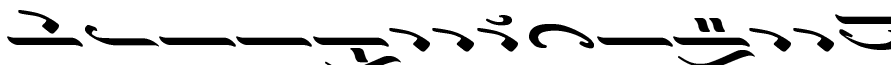
Stih. Toate neamurile m-au înconjurat,
și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Stih. De la Domnul s-a făcut aceasta,
și este minunată întru ochii noștri.

Troparul Paraclisului, glasul al IV-lea, asemenea cu:
«Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce» (Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ).

Glas Δι

La o cro ti rea a I e rar hu lui Io sif să
a ler gă ăm cu o sâr di e cre din cio șii cu

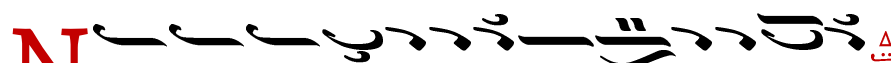

 po că in ță să-l ru găm și cu get sme rit
 Io si fe a ju u tă -ne mij lo cind la Stă pâ

 nul grab nic sâr gu ieș te -te că pie rim în gre șa

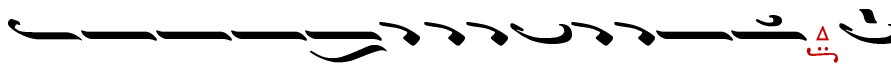
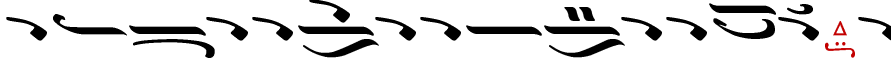
 a a a le nu ne lă sa să ple căm în tris

 tati căci că tre ti i ne nă dej dea ne-o î în drep

 tăm

Slavă, același sau al hramului;
 Și acum, al Născătoarei de Dumnezeu.

N u con te nim de e Dum ne zeu Năs că toa re

 să cu vân tă ăm me e reu pu te ri le ta le că

 î na in tea lui Hristos de n-ai fi stat so lind ci

 ne ne-ar fi iz bă vi it din tr'a tâ tea pri mej dii sau

ci ne ne-ar fi pă zit slo bozi pâ nă a cu u u
u ma de lân gă ti ne nu ne vom de păr
ta că din ne ca a zuri mân tui pe ro o bii tăi

CANONUL

ODA I

Irmos: «Apa trecându-o ca pe uscat»
(Υγρὰν διοδεύσας).

Glas $\lambda \pi \alpha$ ρ $\Gamma \alpha$

S fin te al lui Dum ne zeu so leș te pen tru
noi

Î n va tă -mă Io si fe să iu besc din toa tă
pu te e rea și sim ți rea și cu ge tul pe Cel
ca re ni te-a dat în lu u me îm pli ni tor

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

prea fier bin te ne vo i lor

יְהוָה

S fin te al lui Dum ne zeu so leș te pen tru

וְאֵלֵינוּ

noi

וְאֵלֵינוּ

N e ca zuri și chi nuri nu ne lă sa să în

du răm Sfi in te I e rar he fă ră fo los

יְהוָה

ci pre Cru ce răs tig niți cu mi in tea via ța

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

as cun să-n Hris to os să do bân dim

יְהוָה

S la vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfâ ân tu

וְאֵלֵינוּ

lui Duh

וְאֵלֵינוּ

T ai na e vla viei dă-mi s-o pă trund cu a ta

po va a ță în țe lep te în tre Pă rinți în

יְהוָה

tru cu noș tin ță și sim ți i re du pă chi

pul lui Hris tos pre fă cân du -mă

✎

Ș i a cum și pu ru rea și în ve cii ve

ci lor A min

✎

O dih nă și pa ce în în cer cări te a

vem pe ti i ne Năs că toa re de Dum ne zeu te

✎

rog dar so leș te că tre Do om nul pen tru toți ca

re cer a ju to rul tău

✎

ODA a III-a

Irmos: «Cela ce ai făcut»

(Οὐρανίας Ἀψίδος).

S fin te al lui Dum ne zeu so leș te pen tru

noi

A l or fa ni lor ta a tă te-ai a ră tat

Io si fe căci a mă ră ciu nea lip si i rii de

ta tă ai su fe rit în dul ci re te fă pen tru

cei sin guri pe lu u me ca re-n ti ne se în cred bu

ne păs to ru le

S fin te al lui Dum ne zeu so leș te pen tru

noi

R ă u ta tea vi clea a nă mă tra ge-n jos

ne'n ce tat de pa ti mi le ne po că i i te

me reu a gă țân du -se dar tu să nu mă lași ci dă-mi

trez vi e de pli i nă ca să-L ca ut pre Hristos Cel

ce ne-a mân tu it

S la vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfâ ân tu

lui Duh

C u ră ți ei Pă ri in te mă fă păr taș

pu ru rea căci în ti nă ciu nea-și în ti in de

mre je le ne bu nești tru pul pă zeș te mi-l de-a că

de rii stri ca a re ca 'na in tea lui Hris tos fă

ră pa tă să m-a răți

Ș i a cum și pu ru rea și în ve cii ve

ci lor A min

E ști a mea o cro ti i re și lu mii-n tregi

pa vă ză prea dum ne ze ias că scă pa a re turn

de în cre de re pod ce ne treci la cer de Dum ne

zeu Născă toa a re ce re de la Fi ul tău mi lă

pen tru ro bii tăi

A co pe ră cu mij lo ci ri le ta le

Sfin te Ie rar he de pri mej dii de foc și toa tă boa

la nă pras ni că pre toți ce spre ti ne vin cu u cre

din ță

 C a u tă cu mi los ti vi re Prea Cân

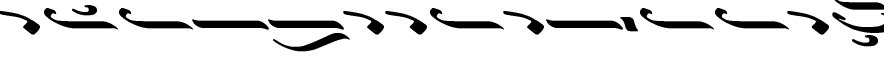
 ta a tă ă de Dum ne zeu Năs că toa a re spre

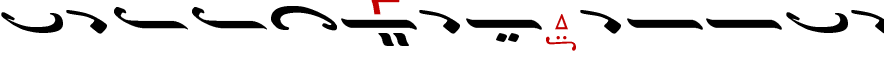
 ne ca zu ul meu cel cum plit al tru pu lui și vin

 de că du re rea su fle tu lui me e e eu

Sedealna, glasul al II-lea, asemenea cu:
 «Rugătoare fierbinte» (Προσβεία θερμή).

Glas Δι

 P ăs tor în țe lept pă rin te ca re ne e

 pă zești de mi nuni fă că tor bol na vi lor vin de

 că tor că tre ti ne toți stri găm i e rar he

 Io si fe a u u zi -ne și din pri mej dii

 scoa a te -ne stri câ â ând vi cle ni a rău

vo i to o ru lui

6

ODA a IV-a

Irmos: «Auzit-am, Doamne»

(Εἰσακήκοα Κύριε).

Glas λ ρ
Γα

S fin te al lui Dum ne zeu so leș te pen tru

noi

6

O cro ti re sta tor ni că de pă gă nă ta

te și de e re es să ne fii ca să ții a

prin să-n tur ma ta fla că ra cre din ți ei și a dra gos

tei

6

S fin te al lui Dum ne zeu so leș te pen tru

noi

6

I z bă vi re prea grab ni că de bo li le gre

le ce vin a su pră -ne dă ru ieș te -ne cu

ha rul tău ce lor ce îl ce rem lă u dân du -te

S la vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfâ ân tu

lui Duh

O m ce resc pre pă mânt ai fost și cu pri so sin

ță ha rul ai do bân dit mij lo ceș te ni-l Ie

rar hu le căci am în mul țiț fă ră de le gi le

Ș i a cum și pu ru rea și în ve cii ve

ci lor A min

S trâm to ra re și în tris tări ne vin de pre ur

ma iu bi rii si ne lui ci tu Mai că ve se

leș te -ne cu sme re ni a Ce lui năș cut al tău

ODA a V-a

Irmos: «Luminează pre noi»

(Φώτισον ἡμᾶς).

S fin te al lui Dum ne zeu so leș te pen tru

noi

I z bă veș te -ne de mo me li le pă ca

tu lui în toc mi te de vrăj ma șul bi ne lui ca

să ne su u ur pe toa tă vir tu u tea din

su fle te

S fin te al lui Dum ne zeu so leș te pen tru

noi

Foc pră pă di tor să nu in tre în ce

ta tea ta nici un de se cin steș te i coa na ta

ci ne pă ze e eș te de tot ne ca zul și

pa gu ba

Sla vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfâ ân tu

lui Duh

L u mi nea ză -ne cu lu mi na ce din

ra cla ta cu ra tă pre cei ce se a ting de ea

și-n mi res mea a a ză sim ți rea min ții și

i ni ma

Ș i a cum și pu ru rea și în ve cii ve

ci lor A min

A r de din tru noi spi nii tu tu ror pă

ca te lor ca re ne o tră vesc cu ve ni nul lor

ce ea ce e e e ești o cro ti toa rea Bi

se ri cii

ODA a VI-a

Irmos: «Rugăciune voi vărsa către Domnul»
(Τὴν δέησιν).

S fin te al lui Dum ne zeu so leș te pen tru

noi

H ris toa a a se răș tig ni re ai răb dat

să răs cum peri din pier za a re pe oa meni ia ră

a cum pre ie rar hul tău Io o sif ni-l dă ru iești

pli ni tor al ne vo i lor prin tr-în sul Doam ne te

ru găm din o sân da cea veș ni că scoa te -ne

S fin te al lui Dum ne zeu so leş te pen tru

noi

R o b i i i a c a r e c u p r i n d e s u f l e

tul prin lu cra rea piz ma șă ă a sa ta nei s-o ri

יִיחַדִּיכִי אֵלֵינוּ יִשְׁתַּחֲוֶה
si pești cu so li ri le ta a le de la cei ce se-n

chi nă la ra cla ta ca slo bozi de a ma rul

chin să îti cân te Ie rar he mă rin du -te

S la vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfâ ân tu

lui Duh

✚

I er ta a a re la Ju de ca ta ce va fi

să ne ceri de la Stă pâ â nul făp tu rii ca să a

vem păr tă și e cu Sfi in ții și să pe tre cem

cu drep ții în sla va Lui că toa te poți ca u nul

ce ai do bân dit în drăz nea lă 'na in tea Lui

✚

Ș i a cum și pu ru rea și în ve cii ve

ci lor A min

✚

S u i i i re că tre ce ta tea cea de

sus Prea cu ra tă Fe cioa a ră și Mai că ești pen tru

cei ca re-ți cer a ju to o rul și te slă vesc și

îți cân tă cu dra gos te su i re fi și pen tru

noi cei o priți de'n ti na rea pă ca te lor

A co pe ră cu mij lo ci ri le ta le

Sfin te Ie rar he de pri mej dii de foc și toa tă boa

la nă pras ni că pre toți ce spre ti ne vin cu u cre

din tă

C u ra a a tă ca re prin cu vânt pe Cu

vân tul în chi ne tâl cu it L-ai năs cut în zi

le le din ur mă nu în ce ta ru gân du-L ca

u na ce ai în drăz ni re de mai că ă ă ă

Condacul, glasul al II-lea, asemenea cu:
«Păzitoarea creștinilor» (Προστασία τῶν Χριστιανῶν).

Glas Δι

Pă zi to rul ce lor cre din cioși ca re te
la a u dă vin de că to rul ce lor bol navi ca
re se chi i nu ie nu ne lă sa pre pă că
to șii ca re te ru găm ci tu Sfin te că
ești preabun să ă ne a uzi când te che măm cu cre
din ță și e vla a vi e gră beș te spre ru
gă ciu ne și te si leș te spre mij lo ci re
că pen tru toti tu ești iz vor de ve se li
e și de li i niș te

Prochimenul, glasul al IV-lea.

Glas

P re o ții Tăi Doa am ne se vor îm bră ca
în tru drep ta a te și Cu vi o ții Tăi se vor
bu cu ra

Stih: Lăuda-se-vor Cuvioșii întru slavă
și se vor bucura în așternuturile lor.

P re o ții Tăi Doa a am ne se vor îm bră
ca în tru drep ta a te
Ș i Cu vi o o ții Tăi se vor bu cu ra a
a

După Evanghelie.

Glas

S la vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfân tu

— —

lui Duh

P — — — — — — — — — —
en tru ru gă ciu ni le I e rar hu lui Tău

— — — — — — — — — —
Mi los ti ve — — — — — — — — — —

cu ră țe eș te mul ți i mea

— — — — — — — — — —
gre șa le lor noas tre

S — — — — — — — — — —
i a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci

— — — — — — — — — —

lor A min

P — — — — — — — — — —
en tru ru gă ciu ni le Năs că toa rei de Dum

— — — — — — — — — —
ne zeu Mi los ti ve — — — — — — — — — —

cu ră țe eș te mul ți

— — — — — — — — — —
i mea gre șa le lor noas tre

Stihira, glasul al VI-lea, asemenea cu:
«Toată nădejdea» (Ὁλην ἀποθέμενοι).

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule după mare mile Ta și
după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea.

Glas

S pri j in ești mo na hi lor so li tor al mâ ân
gâ ie rii a ju tor bol na vi lor pil dă ar
hi e re i lor cu pur ta a rea ta vin de că-mi
pa ti ma dă-mi bu cu ri i a ta să ge tă
ă ri le vrăj ma și lor ne treb ni ceș te -le că tu
iz go nești în tris tă ri le pu ruri a co pe
rin du -ne și de des fă ta re um plân du -ne Io si fe
cin sti i i te gră beș te și răs pun de ce

lor ce în ge nun chea a a ză la ra cla ta
 și le-as cul tă ce re rea a a

ODA a VII-a
 Irmos: «Feciorii lui Israil strămutați din Iudeea»
 (Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας).

Glas λ ρ Γα

S fin te al lui Dum ne zeu so leș te pen tru
 noi

T ul bu ra rea lu mea as că îmi cu prin de Pă
 rin te cu to tul su fle tul ci sco ate -mă de gra bă
 din mij lo cul vâl to o rii ca în li niș te să
 îți cânt mij lo ci to or să îmi fii la
 Dom nul I i e rar he

S fin te al lui Dum ne zeu so leș te pen tru

noi

O cro ti re de fo o cul ca re mis tu ie

to tul în tru iu ți mea lui să le fii tot dea u na

ce lor ce ți se roa a gă și îți stri gă ne în

ce tat mij lo ci to or să ne fii la

Dom nul I i e rar he

S la vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfâ ân tu

lui Duh

S lă bă no gi lor do of tor în vă pa ia du

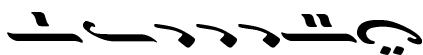
re rii și-a su fe rin țe lor a ra tă -te Pă rin te

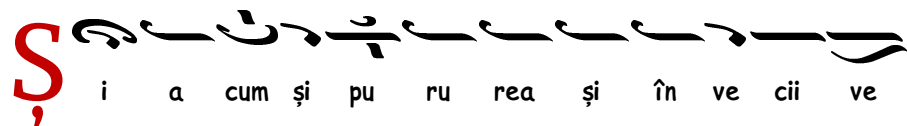
și ia -le dez nă de ej dea că se roa gă în du

re rat mij lo ci to or să ne fii la

Dom nul I i e rar he

Ș i a cum și pu ru rea și în ve cii ve

ci lor A min

I a tă Ne vi no va a tă că tre ti ne a

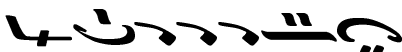
lear gă cu fri că ro bii tăi și îți cer în drăz nea lă

la Fi ul tău și Do om nul ca să-I cân te ne în

ce tat Bi ne cu vân tat ești Dum ne ze ul

Pă rin ți i lor noș tri

ODA a VIII-a
Irmos: «Pre Împăratul ceresc»
(Τὸν Βασιλέα).

S fin te al lui Dum ne zeu so leș te pen tru

noi

✠

N e mer ni ci i i a în ța ra cea

de păr ta tă con te neș te-o cin sti i te Ie rar he

și mă du la Ta a tă ăl ce rând să-mi dea a ier

ta re

✠

S fin te al lui Dum ne zeu so leș te pen tru

noi

✠

I z vor nă va a al nic de ve se li

e și tih nă es te ra cla cu moa aș te le ta le

ca re po to pe eș te e a dâ n cu ri i le

noas tre

S la vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfâ ân tu

lui Duh

M i los ti vi i i re pen tru gre șa

le le noastre ce re de la Pă ri in te le mi lei

căci prin mi los ti vi i re e te-ai o se bi

it Pă rin te

Ș i a cum și pu ru rea și în ve cii ve

ci lor A min

A mă ră ciu u u nea pe ca re-o naș

te pă ca tul tu pre schim bă -o în tru u po că
in ță ce lor ce îți câ ân tă ă și te slă ve
esc Stă pâ nă

ODA a IX-a

Irmos: «Adevărată de-Dumnezeu-Născătoare»
(Κυρίως Θεοτόκον).

S fin te al lui Dum ne zeu so leș te pen tru
noi

M o na hi lor ești pil dă în tru as cul ta a
re iar ca ie rarh mij lo cești pen tru tur ma ta și
pen tru toți ești nă de ej de cu bu cu ri a ta

S fin te al lui Dum ne zeu so leș te pen tru

—

noi

✎

E —————

ști plin de dă ru i re ce lor ce se roa a

—

gă și se în chi nă și cân tă la ra cla ta căci

—

te-ai fă cut în tru to o tul ca și Stă pâ nul tău

✎

S —————

la vă Ta tă lui și Fi u lui și Sfâ ân tu

—

lui Duh

✎

A —————

run că -mă Io si fe în fo cul iu bi i

—

rii ca re să-mi ar dă cu to tul pă ca te le și

—

să-mi a prin dă ră ru un chii de dra gos tea Dom nu

—

lui

✎

Ș —————

i a cum și pu ru rea și în ve cii ve

יִי אֱלֹהֵינוּ

ci lor A min

י

I n tra rea-m pă ră ți ei Prun că ne-o a ra a tă

יִי אֱלֹהֵינוּ

că tu ești ca le și u șă și în drep tar și ne-o

יִי אֱלֹהֵינוּ

des chi de Cu ra a tă cu ru gă ciu nea ta

י

«Cuvine-se cu adevărat»
și megalinariile Sfântului Iosif

C u vi ne se cu a de vă rat să te fe ri

יִי אֱלֹהֵינוּ

cim de Dum ne zeu Năs că toa a re cea pu

יִי אֱלֹהֵינוּ

ru rea fe ri ci i tă și cu to o tul fă ră

יִי אֱלֹהֵינוּ

pri ha a nă și Ma a ai ca Dum ne ze u

יִי אֱלֹהֵינוּ

lui nos tru

י

P e cea mai cin sti tă de cât He ru vi mii

י

și mai în slă vi i tă făr' de-a se mă na

re de cât Se ra fi mii ca re fă ră stri că

ciu u ne pe Dum ne zeu Cu vân tul ai născut pe

ti ne cea cu a de vă rat Năs că toa a a re

de Dum ne ze eu te mă rim

B u u cu ră -te Sfi in te Păs to ru le

și te ve se le eș te îm pre u u nă cu

sfin ții toți că tu din prun ci i e vir tu ți le

do ri i t-ai și ca lea des fă tă ă rii ce

lei dum ne ze iești

E ești vin de că to o rul bol na vi lor

și u șu ră to o rul gre u tă ă ții du

re rii lor că mi los ti vi i re și i ni

mă prea bu u nă pri mi t-ai I o si i fe

de la Stă pâ nul tău

Pi il dă te-ai fă cut pen tru-ar hi e rei in

su fla re sfâ ân tă pen tru cei ca re sfă tu iesc

și pen tru că lu gări ești ca o a di e e re

a ha ru lui prea du ul ce ca re îm bu cu ră

Har și ve se li e ne răs pân dești prin

moaș te le ta le I e ra ar he al lui Hris tos

iar prin ru gă ciu nea-ți spo rești râv na făp tu i i

rii fi ind spri jin și su i i re la con tem pla ți

e

F o cul ma te rial nic l-ai bi ru it cu la

crimi sme ri te și ce ta a tea o ai pă zit căci

din ti ne re țe pre cel ne ma te ria al nic a

prin su l-ai în su u flet pen tru Hris to sul tău

D in ti i ne Năs că toa re de Dum ne zeu

Dum ne zeu Cu vâ ân tul în tru pân du -se ne gră

it co vâ r șești Fe cioa ră Oș ti rea cea Ce rea

as că ți e dar îți a du u cem cân ta re de

la u dă

Cu toa te oș ti ri le în ge rești cu Bo
 te ză to o rul cu A pos to lii cei slă viți
 și cu tot so bo rul Sfin ți lor Prea cu ra a tă
 Fi u lui tău te roa a gă toți să ne mân tu i i
 i im

Troparul Sfântului Iosif, glasul I, asemenea cu:
 «Locuitor pustiului» (Τῆς ἐρήμου πολίτης).

Glas $\frac{4}{9}$ Πα

Din prun ci e vo i t-ai lui Hris tos să te dă
 ru iești și pe ca lea cea strâm tă cu chi i nuri că
 tre El să că lă to rești Pă rin te I e rar he Io
 si fe de mi nu uni fă că tor te-ai a ră tat

 cre di în ței ce lei dre ep te a pă ră tor și

 tu tu ror a ju tă tor Sla a vă Ce lui ce sfânt te-a

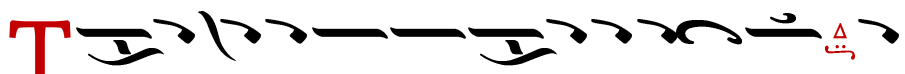
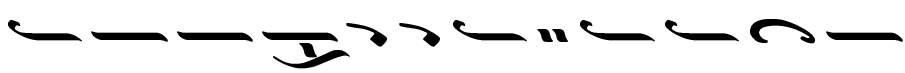
 + a ră tat sla a vă Ce lui ce e te-a pro slă vit

 sla a vă Ce lui ce no uă ni te-a dat pil dă și pa

 a vă ă ză

apoi
 Troparul acesta, glasul al II-lea, asemenea cu:
 «Când de pe lemn» (Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου).

Glas Δι

 Toa a tă ă bu nă ta tea ai lu at de

 la Fă că to rul de bi i ne și o îm

 pa arți tu tu ror ce lor ca re te cin stesc și

 ți se roa a gă me reu cu zdro bi re în i

ni mă căci tu ești Pă ri in te ce lor ce se chi nu

ie mân gă ie to or prea du ios Sfi in te I

e rar he Io si i fe a uzi când stri găm că

tre ti ne și mi los ti veș te-te spre ro bii tăi

S tă pă nă pri me eș te e ru gă ciu ni le

ro o bi lor tăi și ne iz bă ve eș te de

toa tă ne vo ia și ne ca a zul

T oa tă nă dej dea mea spre ti ne o î nalț

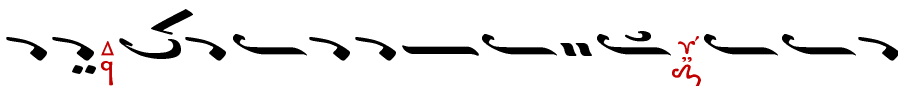
Mai ca lui Dum ne zeu pă zeș te mă sub a co

pe ră mân tul tău

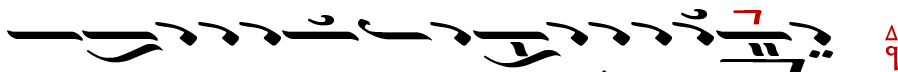
P en tru ru gă ciu ni le tu tu ror Sfin ți lor

Tăi Doa am ne și a le Născă toa a rei de Dum

ne zeu pa cea Ta dă ne o no o uă și ne mi

lu ie eș te pe noi ca un sin gur În du ra a at